

Waarom onze kinderen opvoeden?

Wij leven ongetwijfeld in een tijd van concurrentie.

De maatschappij, de werkmkt, de persoonlijke behoeftes, alles wordt groter en complexer. De automatisering dat tot kort geleden nog niet bestond, verbindt de mensen of isoleert diegene die daar geen goed gebruik van kan maken. De cursussen van vreemde talen, de eindeloze promotiestudies, de school, alles vanwege de concurrentie.

Zodoende, wat gisteren genoeg was om op te voeden, lijkt vandaag niet voldoende te zijn. En wij, die zo graag genoeg instrumenten aan onze kinderen willen aanrijken zodat ze de monster concurrentie aankunnen, wij doen van alles en soms gaan wij over de grenzen heen om te zorgen dat onze kinderen de beste worden, de eerste, enfin, degene die de concurrentie zal winnen.

Daarom letten wij niet op de uren die besteden worden aan cursussen, sport, bijles, school, aan het kopen van de gereedschappen voor hen om te werken, om concurrerend te zijn. Maar heb je eigenlijk nagedacht over de vraag “waarom willen wij onze kinderen opvoeden?” Voor welke wapens en welke wedstrijd wil je dat zij voorbereid zijn om het aan te kunnen?

Als ons gevraagd wordt: wat heeft de wereld nodig? Wat ontbreekt er in onze maatschappij? Snel noemen wij de deugden die wij missen op spirituele niveau: eerlijkheid, respect voor elkaar, mededogen, solidariteit. Eigenlijk, wie van ons zou niet een wereld wensen vol van dat alles?

Dus, dat is de wereld die wij wensen. En ongetwijfeld is dat de wereld die wij voor onze kinderen wensen. Maar zouden ze voorbereid zijn voor een wereld als deze?

Hebben onze kinderen de spirituele en morele elementen om in een wereld te leven van tolerantie, mededogen, solidariteit? Hoeveel van de geestelijke kant van onze kinderen is voorbereid voor een wereld als deze? Is er ruimte voor lessen over tolerantie in de opvoeding van onze kinderen?

Het kind, de jongere die geen ervaring heeft met de lessen over het leven met de verschillen, het zien dat wij alleen van de buitenkant anders zijn maar van binnen komen wij allemaal uit dezelfde bron, zullen nooit weten waar tolerantie over gaat.

En mededogen? Hebben wij al over dit onderwerp gehad in de school van het hart, die onze kinderen ook volgen hier op de aarde? Geen kind of jongeren zou ooit een idee hebben van hoe onze zielen licht worden door het genot van het leed van een andere te verminderen, als zij nooit de kans krijgen om dit te doen.

Hebben wij al over solidariteit gehad in de school van thuis? In een wereld waar de verschillen groeien in alle kanten, hebben wij al tijd genomen om aan onze lieverdjes te vertellen over de noodzaak om onze hand aan te reiken om de ellende van de ziel en lichaam van onze medemensen te verminderen?

Wij mogen niet vergeten dat de eerste school van onze leven thuis is, daar moeten de lessen geleerd worden die wij wensen voor de wereld. Het heeft geen zin om een wereld zonder geweld te wensen als wij onze kinderen geen zachtmoedigheid en menselijkheid leren.

En in dagen van uitdagingen en concurrentie als nu, waar de mensen de referenties van waarden en normen kwijt raken, waar de lessen voor de ziel kwijt zijn geraakt in de poging om de concurrentie te overwinnen, is het thuis de plaats waar wij de nobele deugden moeten kweken die de ziel sterk maakt om de moeilijkheden van het leven aan te gaan.

De beste les die het leven ons kan geven is dat wij moeten leren behulpzaam te zijn en niet concurrerend. Tenslotte, onze leven hier op aarde is voor ons de beste kans om iets fundamenteels te leren en in de praktijk te brengen: liefhebben.

*Redação do Momento Espírita. Em 16.06.2009
samenstelling: Claudia Werdine.*

Vertaling Dalva Marçal da Cruz/Ivo Bottema (NRSP)